

रेडप्लसमा महिलाका अवसर र चुनौती

रुपा के.सी.^१

पृष्ठभूमि

विश्वको जल्दोबल्दो समस्या हो-जलवायु परिवर्तन। त्यसले मानव जीवन तथा जैविक विविधतामा पार्ने असर सबैमा समान हुन्छ भन्ने बुझाई बढ्दै आएको छ। तसर्थ, जलवायु परिवर्तनका असरविरुद्ध भइरहेका राजनीतिक प्रयासलाई सकारात्मक परिवर्तन गराउने सकारात्मक संकेत मान्न सकिन्छ। जलवायु परिवर्तन न्यूनीकरणका लागि वन संरक्षण तथा संबर्द्धनका विषयमा विभिन्न देशमा विभिन्न मुद्दाहरूमाथि बहस भइरहेका छन्। जलवायु परिवर्तन सम्बन्धमा भएका अध्ययन तथा अनुसन्धानहरूले यसका असरहरू न्यूनीकरण तथा अनुकुलन गर्नका लागि रणनीतिहरू बनाउन सिफारिस गरेका छन्। फलस्वरूप, वायुमण्डलमा भएको कार्बनलाई वन संरक्षण तथा वन व्यवस्थापन गरेर कार्बन सञ्चिती गर्ने सोचले नै रेड अवधारणाको विकास भएको हो। त्यही रेड कार्यक्रम रेडप्लसमा परिमार्जनसहित रुपान्तरण भएको छ। रेडप्लस कार्यान्वयनका प्रक्रियाहरू वन संरक्षण, दिगो वन व्यवस्थापन र कार्बन सञ्चितीकरणमा आधारित छन्।

अविकसित तथा विकासोन्मुख देशहरूमा वनको महत्व विकसित देशहरूको भन्दा फरक हुन्छ। विकसित देशहरूले वनमा उद्यमको सम्भावना देख्छन् भने अविकसित तथा विकासोन्मुख देशहरूले वनमा जीविकोपार्जनका आधारभूत अवसरहरू रहेको मान्छन्। नेपालजस्तो अविकसित देशमा बसोबास गर्ने बहुसंख्यक ग्रामीण समुदाय जो वन स्रोतमा जीविकोपार्जनका आधारभूत आवश्यकता परिपूर्ति गर्न तल्लिन छन्, उनीहरूलाई रेडप्लसमार्फत हाल प्राप्त अवसरहरूले विभिन्न चुनौती निम्त्याएका छन्।

वैदेशिक रोजगारी तथा सहरकेन्द्रित विकासका कारणले नेपालको जनशक्ति विदेशिने तथा सहरीकरणका कारणले सहर बजारकेन्द्रित भैरहेका छन्। ग्रामीण

महिलाहरूमा पुरुषको समेत भूमिका निर्वाह गर्नुपर्ने अवस्था सिर्जना भएकाले उनीहरूको कार्यभार अत्याधिक वृद्धि हुन पुगेको छ। महिलाहरू सदियौंदेखि वन व्यवस्थापनका मुख्य वाहक हुन्। ग्रामीण महिलाहरू जीविकोपार्जनका लागि वन क्षेत्रमा प्रत्यक्ष निर्भर छन् र उनीहरू धेरै गैर काष्ठ पैदावरहरू: घाँस, दाउरा, पात पत्करहरू आदिमा बढी निर्भर रहने गर्दछन्। सामुदायिक वन व्यवस्थापनको भाँडी कटानी, सरसफाइ, एकल्याउने आदिमा उनीहरूको श्रम र समयमा बढी योगदान रहन्छ (Agarwal 2010)। महिलाले वनको महत्वलाई बुझ्नेका कारणले उनीहरू वनको दिगो व्यवस्थापकका रूपमा चिनिन्छन्। तसर्थ: वनक्षेत्रमा हुनसक्ने सामान्य परिवर्तनले पनि महिलाहरूलाई प्रत्यक्ष तथा अप्रत्यक्ष रूपमा बढी असर पार्ने निश्चित छ।

रेडप्लसको महत्व र अवसर

विभिन्न मानवीय क्रियाकलापहरूबाट वायुमण्डलमा उत्सर्जित कार्बनलाई पुनः प्राकृतिक कार्बनमा सञ्चित गर्न सहयोगी भूमिका खेल्न तयार गरिएको अवधारणा हो - रेड। यसअनुसार वायुमण्डलमा उत्सर्जित कार्बनलाई रुख तथा बोटविरुवाहरूले पुन सञ्चित गरेर प्राकृतिक अवस्थामा राख्न सक्दछ। विशेषतः औद्योगिक विकासको लागि कार्बन उत्सर्जन अपरिहार्य छ, कमसेकम स्वच्छ ऊर्जाबाट न्यूनतम आवश्यकता परिपूर्ति नहुँदासम्म। फलस्वरूप औद्योगिक विकासबाट प्राप्त आर्थिक मुनाफा (आर्जन) को केही अंशलाई वनजंगलबाट सञ्चित गरेको कार्बनमा समानुपातिक तुलना गरी लाभांश वितरण गर्ने कार्यलाई रेडप्लसको अवधारणामा समाहित गरिएको छ। वातावरणीय कार्बन सञ्चितकरणका लागि रेडप्लस अवधारणाले वनमा कार्बन सञ्चितिलाई बढाएको छ। कार्बन सञ्चितिसँग आर्थिक सञ्चिति पनि जोडिएको हुँदा यसका कारणले वन स्रोतमा आश्रित महिला तथा अन्य पछाडि पारिएका समुदायको वनमा पहुँचलाई कथित

^१पत्राचार: kc.rupa@gmail.com

उपल्लो वर्ग तथा पहुँचवालाहरूद्वारा धेरै हदसम्म रोकने प्रयास हुन सक्छ। कुनै निश्चित क्षतिपूर्तिबिना नै, मात्र विश्व वातावरणीय कार्बन संचितीकरणका लागि वनमा आश्रित वर्गहरूलाई वन स्रोतबाट टाढा राख्नु न्यायोचित हुँदैन।

महिलाहरू जलवायु परिवर्तन र त्यसको असरहरूबाट बढी प्रभावित हुने तथ्य पत्ता लागेको छ (Watch 2009)। नेपालको कुल जनसंख्याको ५१.४ प्रतिशत (CBS 2011) महिला रहेका छन्। ग्रामीणस्तरमा बसोबास गर्ने महिलाहरू सम्पूर्ण रूपमा आफ्नो जीविकोपार्जनका लागि प्राकृतिक स्रोतमाथि निर्भर छन्। साथै, विभिन्न कारणले हाल पुरुषवर्ग विदेशीएकाले महिला तथा पुरुष दुवैको भूमिका खेल्न महिला नै बाध्य भएका छन्। उनीहरू स्वतः प्राकृतिक स्रोतको संरक्षण संवर्द्धन तथा उपयोगमा बढी संलग्न भएका कारण ग्रामिण स्तरमा जलवायु परिवर्तनका न्युनीकरण तथा अनुकुलनका कार्यक्रमहरू महिला लक्षित हुनु पर्छ। रेडप्लसको तयारीका लागि तय भएका स्वतन्त्र, अग्रिम, सुसूचित, सहमति तथा सामाजिक र वातावरणीय सुरक्षाका मापदण्डहरूले महिलाको अधिकार सुनिश्चित गर्न सहयोग गर्दछ। रेडप्लस कार्यान्वयन पक्षमा पनि वनमा आधारित विभिन्न समुदायको स्वतन्त्र सहमतिको आवश्यकता हुने हुँदा महिला हकको सुनिश्चितता हुने सम्भावना छ। त्यसैगरी रेडप्लस नतिजामा आधारित भुक्तानी प्राणाली रहेकोले, रेडप्लसले यी वर्गहरूको जनचेतनामा बढी ध्यान दिनु पर्ने खाँचो छ। रेडप्लसका रणनीतिहरूमा महिला अधिकार तथा भूमिका सम्बोधन गर्नुको साथै त्यसको जानकारी ग्रामीणस्तरसम्म गराउनु आवश्यक देखिन्छ। साथै प्राकृतिक स्रोतमा लाभांशको न्यायोचित बाँडफाँटलाई पनि जोड दिन वकालत गर्नुपर्ने तथा आर्यआर्जन मूलक कार्यक्रममा गहन र बढी लगानी हुनुपर्छ। महिलामैत्री वैकल्पिक उर्जाहरू, जसले महिलाको कार्यभार कम गर्नुका साथै उनीहरूको स्वास्थ्य सुधार पनि गर्छ त्यस्ता संयन्त्रको विकास हुन जरुरी छ। हाल ग्रामीण महिलाको जीवनस्तर सुधारमा काम गर्ने विभिन्न संघ संस्थाले पनि महिलाको भूमिका तथा समयको विश्लेषण गरेको देखिँदैन। महिला लक्षित कार्यक्रमहरूले पनि महिलाको कार्यबोझलाई अझै बढाइएको अनुभूति हुन्छ। तसर्थ: रेडप्लसमा काम गरिरहेका विभिन्न संस्थाहरूका अनुसार रेडप्लस

कार्यान्वयनमा महिलालाई केन्द्रबिन्दु बनाइनुपर्छ। वनमा आश्रित महिलालाई वैकल्पिक उपाय प्रदान गरिए मात्र कार्बन सञ्चितिका प्रयासहरू दिगो रूपमा विकास हुने देखिन्छ।

महिलाका सवाल, अन्तरविरोध र चुनौतीहरू

रेडप्लसको प्रभावकारी कार्यान्वयनका लागि, जलवायु परिवर्तनका असर र सामाजिक राजनीतिक अवस्थाका कारण मारमा परेका ग्रामीण महिलाका सवालहरूलाई सम्बोधन गरिनुपर्छ। यस विषयमा हिमवन्ती नेपालले उदाहरणस्वरूप रेडप्लसमा महिलाको क्षमता अभिवृद्धिको क्षेत्रमा मकवानपुर र सर्लाही जिल्लामा सन् २०११ देखि जनता र वनका लागि केन्द्र रिकफ्टको सहयोगार्थ महिलाहरूको क्षमता अभिवृद्धि गर्दै आइरहेको छ। रेडप्लस निमित्त सक्षम महिला जनशक्ति तयार, जनचेतनाका कार्यक्रम र जिल्लाका सवालहरूमा पैरवी गर्दै आइरहेको छ। सो कार्यक्रमअनुसार दुई जिल्लामा हाल सम्म ७७ सहजकर्तामध्ये १५ महिला र ११ पुरुष जसले रेडप्लसको जिल्ला स्तरीय तालिम सहजै दिन सक्ने जनशक्ति तयार भएको छ। एक हजारभन्दा बढी जनसमुदायलाई रेडप्लसबारे सचेतीकरण गरिएको छ। साथै, जिल्लास्तरका बहुसरोकारवालाहरूसँग स्थानीय स्तरका महिला सवालहरूमा बहस चलाई, सोसम्बन्धी राष्ट्रियस्तरका नीति निर्माण तह तथा सरोकारवालाहरूसँग पैरवी गर्दै आइरहेको छ। यी दुई जिल्लाहरूमा अहिलेसम्म गरिएको पहलअनुरूप महिला क्षेत्रमा देखिएका सवालहरू जस्तै: अर्थपूर्ण सहभागिता, स्रोतहरूमा समतामूलक पहुँच तथा रेडप्लसबाट हुनसक्ने फाइदाहरूमा सबै महिलाहरूको सम्मानजनक प्रतिनिधित्व, माथिल्लो तटीय तथा तल्लो तटीयमा रहेका वातावरणीय सेवाका सवालहरू आदि सतहमा देखिन थालेका छन्। सामुदायिक वन मार्गदर्शनले ५० प्रतिशत महिला सहभागिता र मुख्य एक पदमा महिला भने पनि हालसम्म कार्यान्वयनको अवस्था निकै नाजुक देखिन्छ। त्यस्तै रेड कार्य समूहमा पनि महिलाको सहभागिता १० प्रतिशत (WOCAN and HIMAWANTI 2012) भन्दा कम रहेको छ। यस्तो पृष्ठभूमिमा रहेका विपन्न तथा दलित, जनजाति महिला तथा अन्य महिला सबैमा गहिरो निराशा र हिनताबोध व्याप्त छ। उनीहरूलाई सुरुका दिनहरूमा रेडप्लसमा अपनत्व जगाई सहभागी गराउने स्पष्ट विकल्पसहित भएको कार्यक्रम हुनुपर्दछ।

सवाल	अन्तर	चुनौतीहरु
<p>सामाजिक संस्कार तथा लैंगिक मान्यता: चुरे क्षेत्रमा भएको वनविनाश तथा वन क्षयीकरणका कारण महिलाको जीविकोपार्जन कठिन, दाउरा तथा घास संकलनमा बढी समय खर्चिनु पर्ने</p>	<p>हाम्रो समाजमा रहेको पितृसत्तात्मक सोचका कारणले महिलाले हाल सम्म घरबाहिर धेरै समय खर्चन नहुने र जलवायु परिवर्तन तथा वन विनाशका कारण वन जंगलमा दाउरा तथा घास संकलन गर्दा बढी समय लागेको कारण, घरायासी कलह बढ्ने, “पहिले चुरेको वन नजिक थियो एक भारी दाउरा ल्याउन १ घन्टा भए हुन्थ्यो तर अहिलेको अवस्थामा सो काम गर्न कम्तिमा ७ घन्टा लाग्ने र काम गरी फर्कदा घरमा सासु-ससूरा तथा श्रीमानले कहा गएको थिइस् भनी गाली गर्ने गरीएको अवस्था छ।” कल्याणी उप्रेती, सर्लाही</p>	<p>कार्यभारका कारण लैंगिक हिंसामा वृद्धि</p>
<p>अपर्याप्त क्षमता, ज्ञान र जानकारी: वन संरक्षण तथा व्यवस्थापनमा महिलाको पृथक भूमिका रहेको छ। साक्षरतामा कमी र बुझाईमा एकरूपता नभएका कारण सबै महिलालाई एकै किसिमको कार्यक्रम गर्दा सो प्रभावकारी नहुनु,</p>	<p>महिलाकेन्द्रित कार्यक्रमहरु सञ्चालनमा कमी तथा महिलाको भूमिका अनुरूपका क्षमता अभिवृद्धिका कार्यक्रम तय नहुनु</p>	<p>रेडप्लस सुरुवातकै अवस्थामा महिलाको सहभागिताका कमी रहेका, नेपाल निम्ति रेडप्लस आफै चुनौतीपूर्ण रहने छ र यसले भोलिका दिनमा सामाजिक द्वन्द्व निम्त्याउन सक्ने</p>
<p>नेतृत्व तहमा महिलाको संलग्नतामा कमी: सामुदायिक वन तथा साभेदारी वन समितिमा महिलाहरु सहभागी मात्र रहेको र उनीहरुको निर्णायक तहमा हुनुपर्ने भूमिकामा कमी रहेको,</p>	<p>महिलाको सहभागितालाई मात्र जोड दिइएको र उनीहरुको निर्णायक भूमिका लागी संलग्न प्रक्रिया, अर्थपूर्ण सहभागिता तथा नेतृत्वदायी भूमिका अनुसार कार्यक्षमता अभिवृद्धिका लागि कम पहल गरिएको</p>	<p>महिला प्रस्तावहरुको पहिचान नहुने र भएका निर्णयहरु महिला उपयोगी छन् या छैनन् भनि विश्लेषण नगरिने</p>
<p>स्थानीय संस्थाहरुको लाभांश वितरण प्रणाली: हालसम्म लाभांश वितरण प्रक्रियामा महिला सम्बन्धित अस्पष्ट व्यवस्था रहेको छ जस्तै: सा.व. मार्गदर्शन २०६५, अनुसार ३५% भनी महिला तथा विपन्न वर्ग भनिएता पनि महिलामात्र कति भन्ने स्पष्टता नभएको,</p>	<p>लैंगिक संवेदनशील नीति निर्माण तथा कार्यान्वयनमा अन्तर</p>	<p>महिलाहरु लाभांश प्रक्रियाबाट वञ्चित हुने जसले महिलाको जीविकोपार्जनमा कठिनाई व्यहोनु पर्ने भएकाले समुदायका कलह बढ्ने</p>

<p>नीति निर्माण र नीति कार्यान्वयनमा भिन्नता: सहभागिता तथा निर्णायक भूमिकाका लागि सहज वातावरण उल्लेख भएता पनि, यसको कार्यान्वयनको पक्ष निकै कमजोर रहेको छ।</p>	<p>नीतिगत रूपमा महिला सहभागिता, निर्णायक तहमा वा सशक्तीकरणका लागि प्रवृद्धन भएता पनि कार्यान्वयन तहमा कमी,</p>	<p>प्राकृतिक स्रोतमाथिको अधिकारबाट वञ्चित हुनु</p>
<p>कार्यभूमिका तथा निर्भरतामा फरक: महिला तथा पुरुषको वनमाथिको निर्भरता तथा पहुँचमा फरक रहेता पनि महिलाको भूमिकालाई संरक्षणमामात्र सीमित राखेको देखिन्छ।</p>	<p>महिला भूमिकाको पहिचान नहुनु</p>	<p>महिला अवस्था अभै पछाडि धकेलिने,</p>

सम्बोधनका उपायहरू

रेडप्लसको सामाजिक तथा वातावरणीय मापदण्ड अनुसार दिगो वन व्यवस्थापनका निम्ति कार्यान्वयन तहमा आउन सक्ने सवालहरूलाई सम्बोधन गर्न र ती सवालहरूमा लैंगिक मुद्दाहरू पनि आवश्यक छन्। त्यसको लागि नेपालको सन्दर्भमा पिछडिएका अवस्थामा रहेका महिला वर्गको रेडप्लसले महिलामैत्री वैकल्पिक उपायहरू पत्ता लगाउनु आवश्यक हुन्छ। रेडप्लसमा महिलाका सवालको कुरा गर्दा श्रोतमाथि महिलाको अधिकार सुनिश्चित हुने अवधारणाहरू ल्याइनुपर्छ। प्राकृतिक स्रोतमाथि पुरुष तथा सम्पन्न वर्गले एकाधिकार जमाएका छन्। जबकि वास्तविक उपभोक्ता महिला हुन्। तसर्थ, निर्णायक महिला अधिकारका साथै आयआर्जनमूलक कार्यक्रमहरूबाट महिलालाई आर्थिक रूपमा सशक्त बनाउनु पर्छ। निम्न क्षेत्रमा रेडको फाइदाका लागि लगानी गर्न सकिन्छ।

- महिला शिक्षा तथा जनचेतना अभिवृद्धि : ग्रामिण महिलाहरूको विकासका लागि शिक्षा अत्यावश्यक छ। सभा तथा जमघटमा आएर प्राय महिलाहरू आफ्ना विचार राख्नसमेत लजाउँछन्। त्यसैले महिलालाई सशक्त बनाउन तथा आफ्ना हक अधिकारका लागि वकालत गर्न सक्षम बनाउन शिक्षामा लगानी गर्नु अत्यावश्यक छ। त्यसैगरी हिमवन्ती नेपालद्वारा सर्लाही र मकवानपुरमा

भएका कार्यक्रमका आधारमा ग्रामीण समुदायमा रेडप्लसको जानकारी नभएको र त्यसको लाभ तथा प्रभावकारी कार्यान्वयनमा विश्वस्त नरहेको पाइएको छ। त्यसकारण विशेषतः महिलामा विषयवस्तुको जानकारी एवं यसका सकारात्मक तथा नकारात्मक पक्ष र उनीहरूको भूमिकाबारे जनचेतना दिनु जरुरी छ।

- महिलाको सहभागिता तथा प्रतिनिधित्वमा वृद्धि: प्राकृतिक स्रोतमा महिलाहरूको अधिकारलाई दिगो रूपमा स्थापित गर्न वर्तमान नेतृत्वमा रहेका व्यक्तिहरूलाई महिला हितमा वकालत गर्न प्रोत्साहित गर्नु पर्छ। प्राकृतिक स्रोतमा महिलाको सहभागिता निकै न्यून रहेको छ। रेडप्लसमा जनचेतनाका कार्यक्रमहरूमा महिलाको सहभागितामा वृद्धि गरेर निर्णायक तहमा उनीहरूको पहुँच बढाउनु आवश्यक छ।
- क्षमता अभिवृद्धि : महिलाको निर्णायक तहमा पहुँच तथा अर्थपूर्ण सहभागिताका लागि महिला क्षमता अनुरूपको महिलाको जनचेतना अभिवृद्धि निम्ति कार्यक्रम तय गर्नु पर्दछ।
- लैंगिक विश्लेषण तथा अनुसन्धान: नेपालको सन्दर्भमा लैंगिक सवालहरूले खासै सम्बोधन पाएका छैनन्। यस विषयसँग सम्बन्धित अनुसन्धान तथा विश्लेषण

के.सी.

गरी कार्यक्रमहरूको कार्यान्वयन अवस्था ज्यादै न्यून देखिएको छ। यही कारणले लैंगिक सवालहरूको सम्बोधनका निमित्त, अनुसन्धान तथा कार्यान्वयनको पक्षमा विश्लेषण आवश्यक छ।

- महिला हिंसाका सवालहरूको सम्बोधन : जुनसुकै कार्यक्रम लागू गर्नुपूर्व महिलाहरूको कार्यबोझको मूल्यांकन गरिनुपर्दछ। महिलाले प्रस्तुत गरेको कार्यक्रममा सहभागी हुँदा उनलाई कार्यक्रममा आउने वातावरण पूर्वसुपरमै सहजीकरण गरिनुपर्दछ। कार्यक्रमको समय तथा अवधि, समुदायको अवस्था तथा महिलाहरूको स्तर हेरेर मात्र तय गरिनु पर्दछ। अन्यथा, महिलाको सहभागिता तथा दिगोपनामा चुनौती देखिन सक्छ। नेपालमा ६२ प्रतिशत महिलाहरू घरेलु हिंसाबाट पीडित भएको पाइन्छ (WOREC 2009), यसले गर्दा महिलाहरूको स्रोत र स्वतन्त्रता कम रहेको छ। रेडप्लसले सुशासन तथा वृहद किसिमको दिगो सामाजिक न्यायका लागि योगदान गर्दछ। मानवअधिकारको सम्मान गर्दछ (MoFSC 2014)। त्यसकारण रेडप्लस कार्यान्वयनका पक्षमा वातावरण बनाउनु, ग्रामिण महिलामा व्याप्त हिंसाको अवस्था सुधार गर्नका लागि जनचेतना जगाउँदै दण्डको प्रावधान राखिनुपर्छ।
- भूमिअधिकार : भूमिअधिकारमा महिला पुरुषबीच तथा धनी गरिबबीचको पहुँचमा निकै ठूलो अन्तर रहेको छ। रेडप्लस रणनीतिमा लैंगिक समतालाई मध्यनजर गरी यसको कार्यान्वयन पक्षमा वन स्रोत तथा सम्बन्धित अन्य क्षेत्रहरूमा महिलाका भूमिअधिकार सुरक्षित रहने कार्यक्रमहरू तय

गर्नुपर्दछ। त्यसै गरी रणनीति तथा कार्ययोजनाहरूमा समतामूलक भूमिअधिकारका लागि बढी लचकदार हुनुपर्दछ।

- लाभांश वितरण प्रणालीमा पुनरावलोकन: प्रचलनमा रही आएका महिला तथा विपन्न वर्ग निमित्त छुट्याइएका लाभांशहरू पनि निश्चित प्रतिशत छुट्याउनु पर्दछ। सो लाभांशलाई महिलाहरूकै जीवनस्तर सुधार तथा महिला सशक्तीकरणको पाटोमा लगाउनु पर्दछ।

सन्दर्भ सामग्री

- Agarwal, B.** 2010. The impacts of women in Nepal's Community forestry management, a gender perspective. *Mountain development* (57), 26-29.
- MoFSC**, 2014. *REDD+ Social and Environmental Standard*. Kathmandu: MoFSC, REDD Forestry and CC Unit.
- Watch, U. W.** 2009. *Women, Gender Equality and Climate Change*. www.un.org/womenwatch/features/climate_change/ Retrieved on November 15, 2013.
- WOCAN/HIMAWANTI.** 2012. *An Assessment of Gender and Women's Exclusion in REDD+ in Nepal*. Kathmandu: WOCAN.
- WOREC.** 2009-08 -12. *WOREC, Nepal*. Retrieved 11-16-2013, from Fact-finding report: worecnepal.org/campaigns/violence-against-women.